

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 3 — La Garriga, 6 gener de 1934 — Núm. 48

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

II Campanya del "Segell Pro Infància"

ALS PARES CATALANS

Davant el fet de què a Catalunya moren un nombre d'infants, que sense por de pecar d'exagerats, és el doble dels que serien, si estiguessin combatudes les dues grans causes que minen la seva salut i els aboquen a la malaltia i a la mort, que són la ignorància i la manca d'Institucions que vetllin per ells, hem cregut desvetllarà gran interès aprofitant la 2.ª Campanya del «Segell Pro Infància», la difusió d'una sèrie d'articles d'higiene infantil ben a l'abast de la cultura de tothom, fets per metges especialitzats, prou coneguts arreu del nostre país, i dels quals llurs signatures siguin ja una garantia d'èxit, destinats tots ells a combatre aquesta xacra que fa que les nostres estadístiques donin unes xifres molt elevades, de les quals en el proper article tractarà el Dr. Brossa.

Tot el nostre esforç va encaminat a vetllar per l'infant, a veure'l sà de cos i d'esperit i per a esperar la voluntat de tots, l'afecte de tothom per a aquesta obra, que no té d'ésser d'uns quants només, sinó de Catalunya sencera, sense distinció de caires polítics ni d'estaments, pensant que tots per un igual hi som obligats. Els que tenen diners és un deure per a ells, ajudar-los en la mesura que les seves forces ho permetin; els que no en tenen o en tenen pocs, que pensin que els més beneficiats seran ells, puix és entre les classes modestes on els efectes de l'obra del «Segell» són més manifestos i si tan mancats de diners estan, que cooperin divulgant la utilitat, l'interès, la finalitat a la qual va destinada el «Segell», i amb tota seguretat veurem que tot Catalunya respondrà, ja que la seva estimació a l'infant els ho dictarà.

La segona campanya del «Segell Pro Infància», començarà el 20 de desembre i durarà fins el 31 de ge-

ner; tots els catalans i germans no catalans que viuen a la nostra terra són obligats a posar en totes les lletres que circulin durant aquest temps un «Segell Pro Infància», sols costa 5 cèntims, i amb aquest petit esforç, penseu que portareu la salut a molts petits malalts a qui vosaltres no voldreu deixar abandonats.

La totalitat recaptada en la campanya anterior, és d'unes 250.000 pessetes. Amb aquests cabals s'ha construït una Guarderia per a 70 infants, a Sant Andreu; en breu s'inaugurarà una altra Guarderia, a Terrassa, per a 50 infants; a Arenys de Mar s'està habilitant un Preventori per a malalts pre-tuberculosos que podrà acollir 140 infants. Per a poder sostenir i continuar aquesta obra, en la qual hi tindran cabuda els nens de Catalunya entera, es necessari el vostre ajut i entusiasta col·laboració, que tenim la seguretat no ens ha de mancar.

En aquestes Institucions, no tant sols s'acolleix al nen, lliurant-lo a mans de metges especialitzats, que curen de la seva salut, sinó que se l'educa durant les hores que resta en elles; fent-lo així sà, físicament i espiritual. A l'ensem s'instrueix a les mares aconsellant-los-hi ço que requereix l'higiene infantil, i en els llocs on ha arribat la seva influència, veureu com agraïxen i estimen l'obra del «Segell», i tingueu la seguretat de què en són els entusiastes més ardorosos.

Finalment, aquest Comitè Directiu Central en re-graciar de la manera més viva la bona voluntat d'aquests homes de saber que de tan bon grat l'han ajudat amb els seus estudis, està segur de no ésser sol en agrair-los-hi, ja que tots els pares residents a Catalunya en llegir-los, en treuran el profit que d'ells esperem.

J. S.

PLANXES ACANALADES / DIPOSITS / TUBERIES / CANALS
CUBELLS / PLANXES LLISES / XEMENEIES / SAFAREIGS

REPRESENTACIO i DIPOSIT PER A LA VENDA :

JOSEP RUAIX

Carrer Banys, núm. 73 — LA GARRIGA

X a m p a n y

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT

Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

FÀBRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Joaquim Faura

Pintor

Decorador

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 - Telèfon, 99 — Calabria, 18

LA GARRIGA

FETS i COMENTARIS

Nadal.—Com de consuetud la vigília de Nadal a la casa rectoral foren repartits auxilis entre les famílies necessitades d'aquesta població. Hi havien contribuït varies famílies de la població.

El Nadal d'enguany despertà un major interès, si hi cap, que en els anys anteriors, car havien de celebrar-se, per primera vegada al nostre poble, el cant dels maitines i la missa del Gall a mitja nit. Ja abans de l'hora anunciada, l'ampla nau de la nostra Parroquial, apareixia completament plena d'un religiós auditori. Els maitines foren corejats pels joves fejo-cistes i congregants. Al punt de les dotze començava la missa del Gall, cantant-se per l'escolania i poble la missa «Fons Bonitatis». L'Homilia fou predicada pel Sr. Regent. A l'ofertori prengueren part a l'adoració de l'Infant Jesús prop de 1.000 persones. S'acostaren a la sagrada taula més de 200 homes i passà de 400 dones. En conjunt, fou un acte d'inoblidable record que voldríem veure reproduït en anys successius.

Al sortir de la missa s'inaugurà el pessebre que els fejo-cistes havien construït a la Biblioteca Parroquial.

El dia de Sant Esteve l'església resultà insuficient per a contenir la gran generació que assistí a l'ofici que és costum de celebrar en aquella diada.

Com és tradicional en aquestes diades no podia mancar-hi la representació dels «Pastorets». Enguany al Patronat Parroquial s'estrenaren uns nous pastorets, que porten per títol «La Vinguda del Mesies». Es tornà a representar-los el dia de Cap d'any.

La secció de cultura de la F. J. C. ha organitzat el III Concurs de Pessebres. Passen d'una cinquantena el nombre de pessebres inscrits; quantitat mai assolida en anys anteriors. Avui seran visitats pel jurat qualificador.

Proheu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Millora.—El jove Isidre Marata que dies enrera fou víctima d'un accident automobilístic, es troba bastant millorat en la seva dolència.

Cooperativa Popular.—Fa uns dies que funciona una cooperativa popular instal·lada en l'avinguda de Francesc Macià.

El secretari municipal.—El Sr. Joan Tenas fins ara secretari d'aquest municipi, ha obtingut un nou càrrec en la capital; durant el llarg temps que havia regentat aquesta secretaria municipal, s'havia captat les simpaties de la majoria dels garriguencs. Li desitgem prosperitats per l'avenir.

Proheu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Nou Ajuntament (?).—Són molts els comentaris que es fan entorn de la futura comissió gestora que hom diu serà nomenada per a aquesta població.

Nou diaca.—El nostre company i amic Mn. Antoni Ros Leconte, fou ordenat de diaca pel Sr. Bisbe de Barcelona en la capella pública del Palau Episcopal. Ad multos annos.

Casament.—Dintre breus dies el nostre amic fejo-cista Esteve Còdinachs i Furriol, contraurà matrimonial-enllaç amb la Srta. Isabel Treserra.

Proheu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Novella entitat infantil.—S'ha constituït en aquesta població una nova entitat amb el nom de «Aspirantes a la Joventut Catòlica Femenina», a la qual poden pertànyer les noies de 11 a 14 anys.

El temps.—De molts anys que hom no havia disfrutat d'una temperatura tan benigne durant el mes de desembre, val a dir, però, que la vinguda de l'any nou, ha coincidit amb un descens en el termòmetre.

De ballaruga.—Enguany hom tingué la pensada de cloure i obrir l'any amb un «reveillon», que fou celebrat a la sala de La Alhambra.

Farmàcia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

Sindicat Agrícola de La Garriga

Ens plau de publicar la següent nota, acreditativa de la vitalitat d'aquesta entitat garriguenca prometedora d'un esdevenidor esplèndid en la seva vida cooperativa. Aquesta societat honra dels nostres agricultors, va afermant-se cada dia més en el nostre poble. Tantdebò tingui en aquest any nou, ocasió de de dur a la pràctica els projectes anunciats pel seu Sr. president.

Reunió general de fi d'any

Tingué lloc el passat dia 30, l'acostumada Reunió General, en el Sindicat Agrícola d'aquesta població.

Fou aprovada l'Acta anterior i, seguidament, es passà a donar compte del moviment del finit exercici, el qual acusà la prosperitat de la nostra benemèrita institució agrícola-ramadera, tant pel que fa referència al número de socis, com per la quantitat, cada dia més important, de les operacions realitzades.

Amb veritable satisfacció s'ha constatat, que tot i la limitació del benefici, reduït al mínim, com exigeix la constitució sindical de l'entitat, aquest any, pagat el 5% d'interès, al capital desemborsat pels Srs. socis-accionistes, s'ha vist augmentat l'import del capital sindical en 51 ptes., per acció.

El Sr. president amb atinades observacions econòmico-socials, ha marcat la manera de treballar més i millor i amb l'objectiu final de ben prompte tenir edifici de propietat, i poder formar la nostra desitjada Caixa Rural.

Pel que fa referència als resultats obtinguts i les orientacions assenyalades, quasi la totalitat de socis reunits subscrigueren noves accions i sabem d'altres d'absents, que tenen el mateix propòsit.

A remarcar també, per digne de lloa, i d'acord amb la nostra doctrina social, l'acord pres per unani-

mitat de destinar ja, des d'aquest exercici, el 10% dels beneficis nets, als empleats de l'Entitat, a repartir en forma d'Accions de Treball, per a major estímul.

La nova Junta ha quedat constituïda de la següent manera:

President, Sr. Sebastià Costa.
Vice-president, Sr. Miquel Julià.
Secretari, Sr. Josep Girbau.
Vice-secretari, Sr. Josep Ballús.
Tresorer, Sr. Pere Maurí.
Comptador, Sr. Xavier Albó.
Vocal primer, Sr. Jaume Aspa Tort.
Vocal segon, Sr. Lluís Oliveras.
Vocal tercer, Sr. Esteve Boget.
Visitador de «cañadas», Francesc Borrell.

FARMACIA
PERFUMERIA • **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

Demogràfiques durant l'any 1934

Naixements: 41.	22 nois i 19 noies.
Defuncions: 45.	19 homes i 26 dones.
Casaments: 27.	

Durant el mes de desembre darrer

Naixements: Lluís Mas Castells, Maria Ballús Pomar i Josep Roca Pujadas.

Defuncions: Josep Sala Auladell, Ignominada Freixas Barbany, Maria Parera Comas, Elvira Cabra Llovera, Dolors Puigmartí Genís, Roser Mestre Portet.

Casaments:

Lluís Desplà Gotanegra amb Enrica Cercós Gurri.
Josep Leon Soler amb Antònia Torras Pujadas.
Lluís Viñas Canal amb Flora Pinos Sans.

EL CANTIRO

Gentil una nina
omplia en la font
son canti de vidre,
joliu cantiró.

L'aigua joganera
l'anava amoixant
quina set que em feia
tan fresc i gemat.

A ella acostant-me
li dic somrient:
—Volguessiu deixar-me
vostre cantiret.—

De perles lluentes
me'l don goteijant
si l'aigua n'és fresca
és foc son esguard.

Quan vaig a tornar-li
creient-me sadoll
frissós sento ara
sedent el meu cor.

Té roges les galtes
i el rostre un xic brú
i li dic mirant-la
ben endins dels ulls:

—Donzella, aquest canti
no sé quin dó té
tan fresca que és l'aigua
i el cor tot m'ha encès.—

† M.ª TERESA DE VILARRUBIA

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padida intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern

Cuina excel·lent

Cura de repòs - Aire sec - Clima ideal

LA NOSTRA

FULL FEMENI

El dia dels infants

Assegut al seu lletet, repenjat als dos coixins grossos que li havia posat la mare, en Josep Maria escrivia.

—Estimats Reis...—

La mà tremolosa, estrafeia les lletres que a l'escola havia après de fer amb força traça.

—Voldria que em portéssiu...—

Oh! Quina il·lusió li faria una bicicleta! Però... no podia ésser. Com hi pujaria, si no podia tenir-se dret?... Una pilota de fútbol! Però... calen les cames fortes i els peus carregats amb aquelles sabates tan grosses, i ell, sens dur-hi res, ja trobava que li pesaven tant... Pobre infantó! També la seguia, també, la llista bonica de les coses divertides i atractives, que els nens repassen tantes de vegades, en atancar-se la diada commemorativa, d'aquella, tan gloriosa, en què els tres Sants Personatges oferien llurs dons, a l'Infantó més bell, més dolç i més manyac que ha bressat la falda d'una mare. Només que al pobre Josep M.^a, tot allò que als altres nens els fa alegria, li feia venir les llàgrimes als ulls. Ell, tenia per a jugar, un trenca-closques, un meccano, uns àlbums de dibuixos, uns llibres, i tot de coses així, que els seus pares li havien dut, amb l'afany d'alleujar la tristesa de sa malaltia llarga i penosa. I ara, en fer la carta als Reis trobava que sols podia demanar tot allò que ja tenia... No es decidia a escriure-ho. La mare li volia ajudar, però, pobre mare! Ella sentia encara més profundament la desil·lusió del seu filllet malalt... Final-

ment, demanà uns llibres nous, uns trenca-closques amb dibuixos nous, uns àlbums diferents...

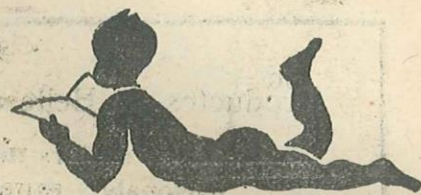
En iniciar-se la nit meravellosa, tots els infants tremolosos d'emoció, posaven la sabateta a la finestra.

Els pares d'en Josep M.^a, amb el cor negat de pena, duïen llur filllet, ben abrigat amb una manta, fins a la vora del balcó. Allà, el nen hi deixà la sabata amb la carta, i els pares, hi deixaren unes llàgrimes... Si els Sants Reis se n'adonessin!.. Potser hi sabrien llegir un desig, un gran desig... Tant que en saben de llegir els desigs en les cartes dels infants, i això que moltes de vegades hi són ben mal expressats...

Mentre els estels brillaven dalt del cel, el miracle s'obrava en els balcons i finestres, i els somnis d'or juguinejaven en les cambres dels infants adormits. I a la llum del sol, l'alegria deliciosa i estrident per les il·lusions abastades, omplia les cases i els carrers.

En Josep M.^a tenia damunt del llet, tot allò que havia demanat i més encara. Tot era bonic, però... pujaven uns crits de baix el carrer, que el distreïen sovint. Passaven infants amb bicicletes, patinets i totes aquelles coses que ell hauria volgut, si hi hagués pogut jugar... Volgué demanar als seus pares que l'atancessin als vidres del balcó per a veure-ho, però, quan s'està trist, l'alegria dels altres, té un regust amarg, com de fel i vinagre... Valia més romandre prop del Sant Crist del capçal del llet... Es sentia fatigat, desitjava la quietud dolça de la cambra closa, ben closa, sentint en son front la besada fina, amorosa, de la mare, i estotjada la mà en les del pare... Del món, res més el captivaria. Allà al cel, bé prou que els hi trobaria aviat, els Sants Reis, amb més coses boniques, que les que somniava...

REVISTA

1935

Any nou! Què vol dir any nou? Vol dir que el dia 31 de desembre canviem el bloc del calendari, tanquem el balanç de les tasques de l'any, i poca cosa més; perquè l'any nou s'enganxa sempre amb el vell en una cadena mai interrompuda, que no deixa altre rastre que afegir algun cabell blanc en la nostra testa, recordant-nos que ens anem fent vells.

Però, astronòmicament parlant, un any és el camí que ha fet la nostra Terra a l'entorn del Sol, camí que nosaltres no ens n'hem donat compte, perquè el moviment de la Terra és tan suau que se'ns fa imperceptible. En un any la Terra ha tingut de fer una gran cursa.

Si calculem que en 365 dies ha donat una volta que els millors esportistes es veurien força embarassats per a complir, ja que no és pas com donar la volta a Catalunya, ni a Espanya ni a Europa, ni tant sols donar la volta al món; totes aquestes curses queden ridículment petites, al costat de la volta que en 365 dies ha complert la nostra Terra, bé podem dir que ha guanyat i batut tots els records.

Si calculem que per a donar la volta a l'església parroquial de Sant Esteve, ens caldrien, per exemple, 365 passes, ens tocaria un pas cada dia per donar-li la volta en un any; no seria pas molta la velocitat emprada, un cuquet dels més rudimentaris podria atrevir-s'hi.

Si calculem en 365 quilòmetres la volta a la província de Barcelona, ens tocarà un quilòmetre cada dia, per complir la comanda de donar-hi una volta en un any, quasi una formiga s'hi podria comprometre.

Si calculem en 10.000 quilòmetres, la volta a Europa, ja tindrem que el corredor tindrà de córrer prop de 30 quilòmetres cada dia, perquè al cap de l'any, torni al punt de partida.

Si l'«sportman» es veu impel·lit a establir un *record sensacional*, podrà provar de donar la volta al món, per un dels seus paral·lels majors, que miden 40.000 quilòmetres, aleshores es veurà obligat a fer, prop de 100 quilòmetres cada dia. A peu, ja no li serà possible, tindrà d'emprar l'auto o un mitjà de loco-

moció més ràpid que el cavall de Sant Francesc, ja que l'obligació és de fer el recorregut en un any, o sigui en 365 dies.

Amb el nou hidro, que segons diuen acaba d'establir el *record* mundial en 700 quilòmetres per hora, en un dia farà més de 16 mil quilòmetres i en un any correrà quelcom més de 6 milions de quilòmetres. Aquest si que vol fer la competència a la Terra! Ai las! La Terra, en el mateix temps que l'*sportman* ha fet els 6 milions, ella ja n'ha fet 942 milions; el corredor ha fet un promig d'11 quilòmetres per minut i la Terra n'ha fet 1.800! Es lluny encara el poder pensar en la competència!

La Terra vola per l'espai a raó de 30 quilòmetres per segon; és lluny d'ésser l'astre que viatja més de pressa en nostre sistema planetari, tenim el planeta Mercuri que vola a raó d'uns 40 quilòmetres per segon, Venus a raó de 34, els demés planetes viatgen amb més calma; Mart sols camina 23 quilòmetres, Júpiter 13 quilòmetres, Saturn 9 quilòmetres, Urà 6 quilòmetres, Neptú 3 quilòmetres, Plutó 1 i mig quilòmetres per segon, o sigui 90 quilòmetres per minut o 5.400 per hora, i és el més ganso.

La Terra, ultra el moviment a l'entorn del Sol, en té un altre al voltant del seu eix, i aquest es verifica en 24 hores, de manera que un punt qualsevol, de la superfície de la Terra, en l'equador, va animat d'un moviment de 1.666 quilòmetres per hora.

El dia que els avions doblin la velocitat, assolida fins avui, es podrà donar el cas de volar sempre de dies, si l'avió segueix la ruta del Sol, i si surt d'Espanya a mig dia del meridià, de Greenwich, arribarà a Nova York, a mig dia del meridià, de Nova York; per l'avió sempre seran les dotze del dia, ja que corrent amb una velocitat aparent igual amb la del Sol, resultaria, que pel viatger de l'avió, no es pondria mai el Sol, no tindria mai nit, i no podria comptar mai els anys.

Quina paradoxa, anar-se fent vell, sense poder comptar els anys!

JOSEP PRATDESABA

Productes de Bellesa i Tocador
de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria Fémina

SECCIO DE
PERFUMERIA A RAIG

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamflà Aragó)
Telèfon, 77.103
BARCELONA

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida
120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèton, 9
LA GARRIGA

ADOBS DE

BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.ª nt 2.ª
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon 21566

VIC: Telèfon 56

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

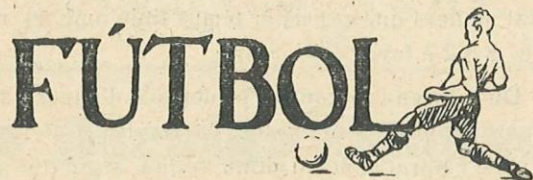
Realitza tota classe d'operacions
de Banca i Borsa

Sucursal de Granollers:

Plaça Perpiñá, 18 i 19

ESPORTS

Montmeló F. C., 0
Joventut Garriguena, 2

Partit de poca substància fou aquest, on allò més digne d'esmentar fou la sorpresa de veure que, en un sol partit, el club local trencava tres dels ja clàssics costums, tres; a saber:

Primer El de no empatar ni aconsolar-se amb una victòria moral.

Segon: No provar cap nou jugador; cas únic en el curs del campionat, i

Tercer: Veure marxar tranquilament al refli cap a l'estació, sense haver hagut de tancar-se una hora dintre la cambra cuirassada de casa el Sr. Ramos.

En quant al partit, direm que com que el visitant no era cap cosa de l'altre món i els de casa tampoc, es va veure un joc molt magret. Amb tot, però, no hi podia mancar alguna jugada d'emoció, que fos digne d'un partit de campionat. A poc d'haver començat, va haver-hi un garbuix dintre la porta contrària i el resultat d'aquest bullit fou que, entre públic i jugadors, es repartiren uns quants rovellons. Va intervenir la benemèrita i la cosa no passà a majors.

L'esca va ésser la concessió d'un gol dubtós, que l'àrbitre volgué regalar com a aguineldo de Nadal. Més tard, però, en Vila-Puig va fer un gol magnífic i llavors l'àrbitre no el volgué concedir. Així, doncs, no va regalar res i davant d'aquest maquiavelisme, volem dedicar-li una quarteta en la llengua de Cervantes:

Que regales un goal, dices.
Viva Dios! y que guasón;
Tú das garzas por perlices
y tocas el violón.

Un altre fet digne d'esmentar, fou l'afortunada reaparició d'en Narac, que va fer les delícies del coro del gol de baix. Per la seva actuació, merescué que li dediquessin un reguitzell d'adjectius que fins la Junta, engrescada, pensà deseguida amb l'estalvi de les quinze de l'ala.

Els més deficients de l'equip foren els interiors,

que no lligaren una jugada en tota la tarda. En Canet es distingí per les seves brusques entrades als defenses i porter, que feien estar en moviment continu al noi del botiquí.

L'altre interior (el de Sant Feliu), que ja el dia de la prova no va convèncer a ningú, en aquest partit va ésser el més dolent de tots i així ho cregué la directiva, donant-li la merescuda llauna per més que hagués vingut recomanat pel scherif de Sant Feliu.

En resum: els dos punts es quedaren a casa, que prou falta hi feien.

U. S. Sant Fost, 1
Joventut Garriguena, 2

Un partit accidentat de final del campionat

Com a sidralistes cent per cent, voldríem poder fer un xic de gresca del partit final del campionat, però s'imposa la dignitat esportiva i això ens priva de fer-ho, amb tot el sentiment. Anem, doncs, als fets, i el lector mateix que jutgi.

El que tinguérem de presenciar diumenge passat a Sant Fost, no fou un partit de fútbol, sinó una batalla campal en tota regla. No s'ha de donar la culpa als jugadors, que anaven més a l'home que a la pilota, sinó al públic innoble i antiesportiu d'aquell poble, que es passà el partit incitant els seus jugadors a la violència descarada i cridant: carrega Goiburu!! carrega Chachó!! i altres nicieses per l'estil.

Amb aquests alicients i amb un àrbitre gallina, que no sabé imposar-se, tallant com devia el joc brut, els nostres jugadors tingueren la valentia d'aguantar l'escomesa brutal dels adversaris i les injúries del públic, sense deixar-se arrossegar i guanyant netament el partit, per dos a zero, ja que el gol del Sant Fost fou d'un penal que només existí en la imaginació del refli, potser per guardar-se les costelles.

Poc abans d'acabar, tinguérem de registrar un fet vergonyós i indigne d'un poble civilitzat. Va ésser amb motiu d'una jugada de l'Aspa, que el refli no senyalà, i en canvi el públic es cregué amb dret de fer-se la justícia (?), invadint el camp per agredir als nostres jugadors. Amb tota la bona fe i imparcialitat, el conegut esportiu Joan Martí, ex-campió de Catalunya i d'Espanya de ciclisme, que visqué molts anys a La Garriga i resideix actualment a Mollet, provà d'apaivagar els ànims exaltats i per ell foren totes les ires dels fanàtics de Sant Fost, que en lluita covarda i desigual l'atropellaren brutalment, causant-li fortes lesions de les

quals els pocs garriguencs que allí ens trobàvem, l'auxiliàrem, com bonament poguérem.

Sabem també de bona tinta, que un generós (?) esportiu repartí unes pessetes a la quitxalla, per tal de què acomiadessin els jugadors garriguencs a cops de pedra, i val a dir que compliren a la perfecció, doncs tinguérem de sortir del camp en filera, protegits per la força pública i amb el coll de l'abric ben alt i el cap sota l'ala, en mig d'una pedregada tan certera que David hi hauria pogut aprendre. Fem constar que no era solament mainada qui tirava pedres, encara que com a canalles poden qualificar-se.

Hem de repetir-ho; fou un cas indigne d'un poble civilitzat, que per tal de què no es repetís, hauria d'intervenir-hi l'autoritat, i les persones o entitats que poden fer-ho, doncs aquests fets de salvatgisme rebaixen tot un poble i és l'únic cas registrat en tot aquest campionat.

Mereixen tot l'elogi els jugadors de la Joventut Garriguenca, per haver-se rehabilitat de les pèssimes actuacions passades; no solament pel resultat obtingut, sinó també per haver tingut la valentia d'aguantar les ires d'un poble fanàtic, sense l'auxili de ningú.

Ens escruxeix de pensar que si per disputar la cua (de la qual s'ha pogut sortir finalment per miracle), varen registrar-se els fets que hem descrit, ¿què hauria passat si hagués estat per disputar-se la supremacia del cap?... Estem segurs que hauria estat precis, almenys, anar protegits per una companyia del Terç, amb metralladores i tot.

A. V.

Proheu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

BASQUETBOL

La Garriga, 14 — Llinars, 14

El primer partit que hem presenciat de l'actual campionat comarcal de basquetbol, organitzat per la F. J. C., estigué a punt de causar un desencís entre els entusiastes locals d'aquest esport. I no és que el partit, en sí mateix, no resultés interessant, sobretot a la segona part, sinó precisament perquè hom donava per descomptada la victòria de l'equip local i, malgrat tots

els pronòstics, aquest hagué de bregar molt per a obtenir l'empat, i encara a última hora del partit.

Aquest començà amb un lleuger domini local, durant el qual en Gasull obtingué els dos primers punts; però a mesura que el temps avençava, anà imposant-se de tal manera que el primer temps finia amb el resultat de 8 a 2 a favor del Llinars.

Dues foren les causes principals d'aquest score: primer, l'abús de les passades curtes. En efecte, aquest joc si bé emprat com cal dóna molta seguretat a les jugades, el seu abús imprimí una lentitud extremada a l'equip local. A aquest defecte de la tècnica dels garriguencs, oposaren els del Llinars una impetuositat que estigué a punt de donar-los la victòria. L'altre defecte fou el trobar-se l'equip local constantment replegat a la defensiva, la qual cosa dificultava l'obtenció de nous basquets al mateix equip local.

A la segona part, els garriguencs corregiren bona part dels seus defectes. Fou aleshores que en Gendra II marcà el tercer basquet dels garriguencs, i si bé el Llinars assolí aviat els 14 punts, l'equip local reaccionà esplèndidament i obtenint per mitjà d'en Gasull igualar la partida. Al cap d'uns minuts, l'àrbitre assenyalà el final de l'encontre.

La segona part d'aquest partit fou veritablement interessant, no sols pel resultat incert de la partida sinó també per la qualitat de les jugades d'ambdós equips i assenyaladament de l'equip local.

De l'equip visitant destacaren el seu mig-centre, scorer formidable, i el davanter esquerre.

De l'equip local, si bé es destacaren ja algunes individualitats molt esperançadores, preferim reservar emetre un judici de les individualitats en els venidors encontres. En conjunt, forma, però, un equip que el creiem capaç d'obtenir un dels primers llocs en la competició tot just començada.

Avui, els nostres basquetbolistes es desplacen a Caldes de Montbui, per a jugar-hi el corresponent partit.

Diumenge vinent, en el camp d'esports local, el nostre equip s'enfrontarà amb el Cardedeu, actual *leader* del torneig.

M.

● **CANARI DE LA GARRIGA** ●

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

CONFITERIA I PASTISSERIA

Mario Valls

Centre, 7

Telèfon 67

● **Garatge Dalmau**

Autos de lloguer — Taller de Reparacions. — Tel. 26

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

◀ **Carniceria de Juli Planas** ▶

Qualitat superior en xai i vedella

● **Barberia CASA JAUME** ●

SALÓ PER A SENYORA. — Saló permanent
per a senyores a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos — LA GARRIGA — Telèfon, 84

Carns fresques — Polleria

MIQUEL GARRIGA (cân Tricaté)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer

LA GARRIGA

LA CATALANA

Segurs contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatlu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU

Josep Iglesias (Pólit)

Constructor d'Obres

Carrer dels Banys, núm. 19 - LA GARRIGA

sabons
Barange

